

PÍSEŇ 0723

Již objal soumrak zemi

Heinrich Isaac 1539, Bart. Gesius 1605

1. Již ob - jal sou - mrak ze - mi a ti - ché u - klid - ně - ní ko -

- nej - ší v slad - ký sen; však mo - je srd - ce bdě - lé na své - ho Stvo - ři -

- te - le chce vzpo - me - nout, než za - jde den.

2. Již západ pohasíná a náruč rozepíná
nad námi vládá tmy;
však jasné světlo vnitřní noc mění v záři jitřní
- náš Ježíš, První, Poslední.
3. Již ztemněl obzor celý, hvězdy se rozeskvěly
ve výši nad námi;
kéž moje poblouzení ve světla jas promění
Pán, až svou ruku podá mi.
4. Již svoji práci denní a všechno lopocení
pro dnešek odkládám;
však brzo přijde chvíle, kdy v dobrém i zlém díle
mi skončit rozkáže můj Pán.
5. Svá křídla lásky věrné, milosti nedoobrné
rozprostři nade mnou,
ať dítě tvoje spící, každý den chybující,
smí usnout pod tvou ochranou.

Paul Gerhardt, Miloslav Hájek